

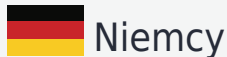
[Strona Główna](#) > ... > [Postępowanie Sądowe](#) > [Sprawy Cywilne](#) > [Uznawanie i wykonywanie Orzeczeń Sądowych](#) > [Jak Doprowadzić Do Wykonania Orzeczenia](#) > [Germany](#)

Jak doprowadzić do wykonania orzeczenia

Autor treści:

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Co oznacza wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych?

Egzekucja (*Zwangsvollstreckung*) to postępowanie służące wyegzekwowaniu prywatnoprawnego roszczenia za pomocą przymusu państwowego. Uprawnienie do prowadzenia egzekucji przysługuje wyłącznie państwu, które działa za pośrednictwem swoich organów, na podstawie przysługującego mu monopolu na stosowanie środków przymusu.

Wierzycielowi przysługują różne środki umożliwiające wyegzekwowanie roszczenia:

- zajęcie rzeczy (*Pfändung*);
- zajęcie wierzytelności i innych praw majątkowych dłużnika (w szczególności zajęcie rachunków bankowych lub zajęcie wynagrodzenia za pracę);
- zobowiązanie dłużnika do złożenia oświadczenia majątkowego (*Vermögensauskunft*);
- zastosowanie środków przymusu (*Zwangsmassnahmen*) służących zapewnieniu wydania rzeczy bądź podjęcia lub zaniechania określonego działania;
- wpis hipoteki zabezpieczającej roszczenie (*Sicherungshypothek*);
- licytacja przymusowa (*Zwangsversteigerung*);
- zarząd przymusowy (*Zwangsverwaltung*).

Egzekucję w Niemczech regulują głównie przepisy §§ 704 i nast. kodeksu postępowania cywilnego (*Zivilprozessordnung* – ZPO) oraz przepisy ustawy o licytacji i zarządzie przymusowym (*Gesetz über die Zwangsversteigerung und Zwangsverwaltung* – ZVG).

W §§ 946 i nast. kodeksu postępowania cywilnego zawarto przepisy związane z rozporządzeniem (UE) nr 655/2014, które reguluje transgraniczne dochodzenie wierzytelności między państwami członkowskimi UE.

2 Jakie organy są właściwe w zakresie wykonywania orzeczeń?

Sądem egzekucyjnym właściwym w sprawach egzekucyjnych dotyczących wierzytelności i innych składników majątku jest sąd rejonowy (*Amtsgericht*), w którego okręgu znajduje się miejsce zamieszkania dłużnika. Jeżeli dłużnik nie ma miejsca zamieszkania w Niemczech, właściwy jest sąd, w którego okręgu znajdują się składniki majątku (§§ 13, 828 ZPO).

Sądem egzekucyjnym właściwym w sprawach licytacji przymusowej i zarządu przymusowego jest sąd rejonowy, w którego okręgu znajduje się działka gruntu (§ 869 ZPO w związku z § 1 ZVG).

Wpisu hipoteki zabezpieczającej roszczenie dokonuje sąd rejonowy prowadzący księgę wieczystą (*Grundbuch*) (§ 867 ZPO, § 1 ustawy o księgach wieczystych – Grundbuchordnung).

W sprawach dotyczących egzekucji w celu zapewnienia podjęcia określonego działania, zezwolenia na nie lub zaniechania go właściwy jest sąd rozpoznający sprawę w pierwszej instancji (§§ 887, 888, 890 ZPO).

We wszystkich pozostałych sprawach egzekucję prowadzi komornik (*Gerichtsvollzieher*) (§ 753 ZPO).

3 Jakie warunki muszą być spełnione, aby można było wydać tytuł wykonawczy?

3.1 Postępowanie

Tryb postępowania zależy od środka egzekucyjnego, o jaki wniesiono w danym przypadku. Egzekucję prowadzi się na podstawie tzw. wyroków końcowych, które są prawomocne lub którym nadano rygor natychmiastowej wykonalności (§ 704 ZPO), nakazu zabezpieczenia majątku (*Arrest*) i zarządzeń tymczasowych (*einstweilige Verfügungen*, §§ 929 i 936 ZPO) oraz pozostałych tytułów egzekucyjnych wymienionych w § 794 ZPO; obejmują one nie tylko postanowienia sądów, ale również ugody zawarte przed tzw. instytucjami rozjemczymi (*Vergleiche vor Gütestellen*), ugody zawarte przed adwokatem (*Anwaltsvergleiche*) oraz akty notarialne (*notarielle Urkunden*). Wniosek o zastosowanie środka egzekucyjnego może złożyć właściwy organ, wykorzystując w tym celu tytuł wykonawczy.

Sąd rozstrzyga w przedmiocie wniosku wierzyciela co do zasady bez uprzedniego przesłuchania dłużnika, aby uniknąć zagrożenia dla skuteczności egzekucji. W ramach środka gwarantuje się prawo do bycia wysłuchanym. W przedmiocie wniosku sąd wydaje orzeczenie w formie postanowienia. Postanowienia sądu można zaskarżyć w drodze sprzeciwu (§ 766 ZPO) lub natychmiastowego zażalenia (§ 793 ZPO).

Co do zasady nie obowiązuje przymus adwokacki (§ 78 ZPO).

W czynnościach komornika szczególne znaczenie ma egzekucja z ruchomości. Komornik jest tutaj również uprawniony, by przyznać dłużnikowi możliwość dokonywania płatności w ratach, oraz ma zapewnić sprawne prowadzenie postępowania egzekucyjnego, dążąc do jego zakończenia w sposób ugodowy. Jednym z głównych obowiązków komornika jest przyjęcie od dłużnika składanego pod przysięgą oświadczenia majątkowego. Inne kompetencje komornika obejmują:

- wydawanie rzeczy ruchomych i nieruchomości (eksmisja);
- przełamywanie oporu dłużnika wobec czynności, które ten musi znieść;
- doręczanie na wniosek strony dokumentów wymaganych do przeprowadzenia egzekucji;
- wykonywanie nakazów zabezpieczenia majątku i zarządzeń tymczasowych (o ile w tym zakresie nie jest właściwy sąd);
- wykonywanie nakazów aresztowania po odmowie złożenia przez dłużnika oświadczenia majątkowego.

Komornik jest urzędnikiem sądowym średniego szczebla w ramach służb wymiaru sprawiedliwości kraju związkowego, nad którym nadzór administracyjny sprawuje dyrektor albo prezes sądu rejonowego. Komornik pozostaje jednak funkcjonalnie niezależny w wykonywaniu powierzonych mu obowiązków: nadzór administracyjny nie może być wykorzystywany w celu wywierania na niego wpływu. Środki podjęte przez komornika i sporządzone przez niego zestawienia kosztów można zaskarżyć, wnosząc skargę (*Erinnerung*) na te czynności. To samo dotyczy sytuacji, w której komornik odmówi przystąpienia do egzekucji. Skargi dotyczące sposobu prowadzenia egzekucji (sprzeciw) rozpoznaje właściwy sąd egzekucyjny w składzie jednoosobowym.

Koszty czynności egzekucyjnych

Prawo przewiduje różne sposoby egzekucji, w zależności od charakteru zasądzzonego roszczenia. Poszczególne sposoby egzekucji wiążą się z różnymi kosztami:

- a) Zajęcie rzeczy

Jeżeli sąd nakazał spełnienie określonego świadczenia pieniężnego, wierzyciel może zwrócić się do komornika o wyegzekwowanie tego roszczenia. Zgodnie z pkt 205 wykazu opłat (*Kostenverzeichnis* - KV) załączonego do ustawy o kosztach komorniczych (*Gerichtsvollzieherkostengesetz* - GvKostG) za zajęcie rzeczy ruchomej dłużnika przez komornika należna jest opłata w wysokości 28,60 euro. Za spieniężenie zajętych rzeczy, za przeprowadzanie licytacji publicznej (która może przybrać formę licytacji na szczeblu lokalnym lub otwartej

licytacji internetowej za pośrednictwem platformy licytacyjnej) lub za spieniężenie rzeczy w inny sposób należna jest dodatkowa opłata w wysokości 57,20 euro, zgodnie z pkt 300 wykazu opłat. Co do zasady zgodnie z pkt 500 wykazu opłat należny jest również tzw. dodatek za nadgodziny, w przypadku gdy komornik odnotuje w sporządzonym przez siebie protokole, że przeprowadzenie czynności urzędowej zajęło ponad 3 godziny. Wysokość takiego dodatku wynosi 22,00 euro za każdą następną rozpoczętą godzinę pracy. Ponadto należy również pokryć wydatki poniesione przez komornika, w szczególności koszty dojazdu (pkt 711 wykazu opłat).

- b) Zajęcie wierzytelności dłużnika

Egzekucję określonego świadczenia pieniężnego można wszcząć również poprzez wniesienie do sądu o zajęcie wierzytelności dłużnika (np. wierzytelności o wypłatę wynagrodzenia za pracę) i przekazanie jej wierzycielowi wedle jego wyboru jako odliczenie od kwoty zadłużenia (*zur Einziehung*, „przekazanie windykacyjne”) lub jako zaliczenie na poczet zaspokojenia roszczenia wierzyciela względem dłużnika (*an Zahlungs statt*, „w miejsce płatności”) (§§ 829, 835 ZPO). Co do zasady o dokonanie zajęcia i przeniesienie wierzytelności wnosi się w jednym wniosku, a sąd rozstrzyga obydwie te kwestie łącznie w postanowieniu o zajęciu i przeniesieniu. Zgodnie z pkt 2111 wykazu opłat załączonego do ustawy o opłatach sądowych (Gerichtskostengesetz – GKG) za postępowanie w sprawie wniosku należna jest tylko opłata w wysokości 22,00 euro. Należy także pokryć koszty poniesione przez komornika z tytułu doręczenia dłużnikowi zajętej wierzytelności oraz głównemu dłużnikowi postanowienia o zajęciu i przeniesieniu.

- c) Odebranie oświadczenia majątkowego

Zgodnie z pkt 260 wykazu opłat załączonego do ustawy o kosztach egzekucji komorniczej komornik pobiera opłatę w wysokości 36,30 euro za odebranie oświadczenia majątkowego.

- d) Egzekucja z nieruchomości

Egzekucja z nieruchomości dłużnika może polegać na dokonaniu w księdze wieczystej wpisu hipoteki zabezpieczającej roszczenie wierzyciela, na przeprowadzeniu przymusowej licytacji nieruchomości lub na wprowadzeniu zarządu przymusowego nad nieruchomością.

Zgodnie z pkt 14121 wykazu opłat załączonego do ustawy o kosztach sądowych i notarialnych (Gerichts- und Notarkostengesetz – GNotKG), aby wpisać hipotekę zabezpieczającą do księgi wieczystej, należy wnieść stosowną opłatę w wysokości odpowiadającą 1 stawce podstawowej w zależności od wartości roszczenia, które ma zostać zabezpieczone (§ 53 ust. 1 ustawy). Tabelę opłat dla roszczeń o wartości do 3 mln euro zawiera załącznik 1.

Wysokość opłat sądowych w postępowaniu prowadzonym na podstawie przepisów ustawy o licytacji i zarządzie przymusowym określa część 2 sekcja 2 podczęści 1 i 2 wykazu opłat załączonego do ustawy o opłatach sądowych. Opłatę w wysokości 110,00 euro pobiera się za wydanie orzeczenia w sprawie wniosku o przeprowadzenie licytacji przymusowej nieruchomości lub wniosku o dopuszczenie do postępowania. Pobiera się również: ogólną opłatę sądową, opłatę za przeprowadzenie co najmniej jednej licytacji z zaproszeniem do składania ofert, opłatę za udzielenie przybicia oraz opłatę za prowadzenie postępowania w przedmiocie podziału zysków; wysokość każdej z tych opłat wynosi 0,5 stawki podstawowej. Wysokość ogólnej opłaty sądowej oraz opłaty z tytułu odbycia licytacji ustala się na podstawie określonej przez sąd egzekucyjny wartości nieruchomości (wartość rynkowa, § 54 ust. 1 ustawy o opłatach sądowych). Wysokość opłaty za prowadzenie postępowania w przedmiocie podziału zysków ustala się na podstawie kwoty przybicia pomniejszonej o odsetki, w tym o wartość uprawnień osobistych określonych zgodnie z warunkami licytacji (§ 54 ust. 2 i 3 ustawy o opłatach sądowych). Przy ustalaniu wysokości opłaty za udzielenie przybicia należy także uwzględnić kwotę, która umożliwi zaspokojenie danego licytanta ze środków ze sprzedaży działki gruntu (§ 54 ust. 2 ustawy o opłatach sądowych). Tabelę opłat dla roszczeń o wartości do 500 000 euro zawiera załącznik 2. Poza wspomnianymi opłatami oddzielnie naliczane są opłaty na pokrycie wydatków poniesionych w toku postępowania zgodnie z częścią 9 wykazu opłat załączonego do ustawy o opłatach sądowych; wydatki te obejmują wynagrodzenie należne rzeczoznawcy z tytułu dokonania wyceny wartości rynkowej nieruchomości, zgodnie z przepisami ustawy o wynagrodzeniach i odszkodowaniach dla wymiaru sprawiedliwości (Justizvergütungs und entschädigungsgesetz – JVEG) (pkt 9005 wykazu opłat załączonego do ustawy o opłatach sądowych).

Opłatę w wysokości 110,00 euro pobiera się za wydanie postanowienia w sprawie wniosku o ustanowienie zarządu przymusowego lub wniosku o przystąpienie do postępowania. Ponadto za prowadzenie postępowania w przedmiocie zarządu przymusowego pobiera się opłatę roczną w wysokości 0,5 stawki podstawowej, przy czym

minimalna kwota tej opłaty wynosi 132,00 euro oraz co najmniej 66,00 euro każdorazowo w pierwszym i ostatnim roku kalendarzowym. Wysokość opłaty ustala się w oparciu o łączną wartość dochodów uzyskanych z zarządu przymusowego (§ 55 ustawy o opłatach sądowych).

- e) Egzekucja obowiązku wydania rzeczy i środki egzekucyjne stosowane w celu zapewnienia podjęcia określonych czynności, znoszenia ich lub ich zaniechania

Jeżeli dłużnik został zobowiązany do wydania rzeczy ruchomej, komornik musi odzyskać taką rzecz od dłużnika i przekazać ją wierzycielowi. Zgodnie z pkt 221 wykazu opłat załączonego do ustawy o kosztach egzekucji komorniczej komornik pobiera opłatę w wysokości 28,60 euro za podjęcie tej czynności urzędowej. Poza tą opłatą zgodnie z pkt 500 wykazu opłat należy również tzw. dodatek za nadgodziny, w przypadku gdy komornik odnotuje w sporządzonym przez siebie protokole, że przeprowadzenie czynności urzędowej zajęło mu ponad 3 godziny. Wysokość takiego dodatku wynosi 22,00 euro za każdą następną rozpoczętą godzinę pracy.

Jeżeli dłużnik został zobowiązany do wydania nieruchomości, komornik musi pozbawić dłużnika jej posiadania i wprowadzić wierzyciela w jej posiadanie (eksmisja). Zgodnie z pkt 240 wykazu opłat załączonego do ustawy o kosztach egzekucji komorniczej komornik pobiera z tego tytułu opłatę w wysokości 150,00 euro. Również w tym przypadku zgodnie z pkt 500 wykazu opłat pobiera się tzw. dodatek za nadgodziny w wysokości 22,00 euro za każdą następną rozpoczętą godzinę pracy, jeżeli przeprowadzenie czynności urzędowej zajęło więcej niż 3 godziny. Ponadto na podstawie podczęści 7 wykazu opłat załączonego do ustawy o kosztach egzekucji komorniczej należy wówczas również pokryć wydatki poniesione przez komornika, w tym koszty usług świadczonych przez osoby trzecie, takich jak usługi związane z przemieszczeniem rzeczy lub usługi ślusarskie.

Zgodnie z pkt 2111 wykazu opłat załączonego do ustawy o opłatach sądowych opłata w wysokości 22,00 euro jest należna z tytułu wszczęcia postępowania sądowego w celu egzekucji obowiązku podjęcia określonej czynności (niezależnie od tego, czy czynność ta ma zostać podjęta przez dłużnika, czy też może zostać podjęta przez inną osobę w jego zastępstwie), znoszenia przeprowadzenia określonej czynności lub zaniechania określonej czynności przez dłużnika.

3.2 Główne warunki

Podjęcie czynności egzekucyjnych na wniosek wierzyciela jest dopuszczalne wyłącznie wówczas, gdy wierzyciel posiada tytuł egzekucyjny stwierdzający jego roszczenie. Może nim być prawomocny wyrok końcowy lub wyrok, któremu nadano rygor tymczasowej wykonalności (§ 704 ZPO), lub jeden z dokumentów wymienionych w § 794 ZPO [np. ugoda sądowa (*gerichtlicher Vergleich*), wykonalny nakaz zapłaty (*Vollstreckungsbescheid*) lub akt notarialny]. Co do zasady dokument taki musi zawierać nadaną przez sąd klauzulę wykonalności (*Vollstreckungsklausel*) zaświadczającą o wykonalności dokumentu (§ 724 ZPO). W przypadku wykonalnych nakazów zapłaty, nakazów zabezpieczenia majątku i zarządzeń tymczasowych nadawana przez sąd klauzula wykonalności wymagana jest jedynie w wyjątkowych sytuacjach (§ 796 ZPO, § 929 ust. 1, § 936 ZPO). Ponadto egzekucję można rozpocząć wyłącznie wówczas, gdy dokument doręczono dłużnikowi już wcześniej, lub jednocześnie z rozpoczęciem egzekucji (§ 750 ust. 1 ZPO).

4 Przedmiot i charakter środków egzekucyjnych

4.1 Jakie składniki majątku mogą podlegać egzekucji?

Egzekucję można przeprowadzić z majątku ruchomego dłużnika, jego wierzytelności i innych praw majątkowych oraz nieruchomości.

W § 811 ZPO wymieniono konkretne rzeczy ruchome wyłączone z zajęcia. Ma to pozwolić dłużnikowi i członkom jego gospodarstwa domowego na zachowanie w stopniu minimalnym przedmiotów niezbędnych na przykład do użytku osobistego i wykonywania zawodu.

Ograniczenia dotyczące zajęcia mają również zastosowanie do wynagrodzenia za pracę dłużnika. Zgodnie z §§ 850 i nast. ZPO określone kwoty pieniężne nie podlegają zajęciu, ponieważ dłużnik potrzebuje ich, aby zachować minimum egzystencji. Salda kredytowe mogą zostać objęte ochroną na tzw. P-Koncie, które chroni przed zajęciem (*Pfändungsschutzkonto*, § 850k ZPO). Niektóre kwoty pieniężne niepodlegające zajęciu są przechowywane na takich rachunkach niezależnie od pochodzenia zaksięgowanej kwoty (§§ 899 i nast. ZPO).

4.2 Jakie skutki mają środki egzekucyjne?

- W odniesieniu do dłużnika

Egzekucję roszczenia pieniężnego z majątku ruchomego dłużnika przeprowadza się w drodze zajęcia lub spieniężenia zajętej rzeczy. Zajęcie stanowi czynność urzędową skutkującą konfiskatą zajętej rzeczy. Konfiskata pozbawia dłużnika m.in. prawa rozporządzania zajęętą rzeczą.

- W odniesieniu do wierzyciela

W wyniku zajęcia wierzyciel uzyskuje prawo zastawu (*Pfandrecht*) na zajętej rzeczy (§ 804 ust. 1 ZPO). Prawo zastawu wynikające z zajęcia obejmuje prawo do zwykłego używania zajętej rzeczy oraz do zaspokojenia z dochodów z tej rzeczy.

- W odniesieniu do osób trzecich

W przypadku zajęcia wierzytelności dłużnika wobec osoby trzeciej i ich przelewu na wierzyciela taka osoba trzecia nie może już spłacać wierzytelności na rzecz dłużnika; w takim przypadku osoba trzecia może uregulować wierzytelność, którą przeniesiono na wierzyciela celem potrącenia z wierzytelnością dłużnika, wyłącznie na rzecz wierzyciela, spłacając tym samym swój własny dług. Osoba trzecia, która nie uczyni zadość temu obowiązkowi, naraża się na odpowiedzialność odszkodowawczą.

Jeżeli komornik zajął rzeczy ruchome należące nie do dłużnika, lecz do osoby trzeciej, może ona sprzeciwić się zajęciu jej rzeczy, wnosząc powództwo ekscydencyjne (*Drittwiderrspruchsklage*, § 771 ZPO).

4.3 Jak długo obowiązują takie środki?

Zgodnie z § 197 kodeksu cywilnego (BGB) roszczenia wynikające z prawomocnych orzeczeń sądowych oraz roszczenia stwierdzone w ugodach lub aktach notarialnych opatrzone klauzulą wykonalności przedawniają się po upływie 30 lat. Wierzyciel może wszcząć postępowanie egzekucyjne w dowolnym momencie w tym okresie.

5 Czy istnieje możliwość odwołania od takiego środka?

Prawo niemieckie nie przewiduje postępowania w przedmiocie zezwolenia na przeprowadzenie egzekucji. W związku z tym nie przewidziano również w tym zakresie żadnego szczególnego środka zaskarżenia.

Dłużnik może kwestionować środki zastosowane przeciwko niemu w postępowaniu egzekucyjnym. Może wnieść np. skargę (*Erinnerung*) na sposób prowadzenia egzekucji. Dłużnik może również wnieść natychmiastowe zażalenie (*sofortige Beschwerde*) na orzeczenie sądu wydane w postępowaniu egzekucyjnym bez przeprowadzenia rozprawy (§§ 793, 567 ZPO). Zażalenie należy wnieść w terminie 2 tygodni do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, lub do sądu odwoławczego.

Wniosek o zastosowanie takiego środka zaskarżenia nie wywiera wpływu na kontynuowanie wszczętego postępowania egzekucyjnego, tj. nie wywołuje skutku zawieszającego.

Środki zaskarżenia (skarga oraz natychmiastowe zażalenie) przysługują także pozostałym stronom postępowania (np. wierzycielowi lub dłużnikowi zajętej wierzytelności).

6 Czy istnieją ograniczenia dotyczące wykonywania orzeczeń, w szczególności odnoszące się do ochrony dłużnika lub terminów?

Nie jest dozwolone zajęcie wszystkich składników majątku (*Kahlpfändung*) dłużnika. Aby zagwarantować dłużnikowi godne życie, przewidziano różne przepisy ochronne, zob. pytanie 4.1 powyżej.

Nie można także zająć więcej, niż jest to niezbędne do zaspokojenia wierzyciela i pokrycia kosztów egzekucji (zakaz nadmiernego zajęcia – *Verbot der Überpfändung*, § 803 ZPO).

Załącznik 1

Wartość komercyjna do ... euro	Opłata Tabela B ... euro	Wartość komercyjna do ... euro	Opłata Tabela B ... euro	Wartość komercyjna do ... euro	Opłata Tabela B ... euro
500	15,00	200 000	435,00	1 550 000	2 615,00
1 000	19,00	230 000	485,00	1 600 000	2 695,00
1 500	23,00	260 000	535,00	1 650 000	2 775,00
2 000	27,00	290 000	585,00	1 700 000	2 855,00
3 000	33,00	320 000	635,00	1 750 000	2 935,00
4 000	39,00	350 000	685,00	1 800 000	3 015,00
5 000	45,00	380 000	735,00	1 850 000	3 095,00
6 000	51,00	410 000	785,00	1 900 000	3 175,00
7 000	57,00	440 000	835,00	1 950 000	3 255,00
8 000	63,00	470 000	885,00	2 000 000	3 335,00
9 000	69,00	500 000	935,00	2 050 000	3 415,00
10 000	75,00	550 000	1 015,00	2 100 000	3 495,00
13 000	83,00	600 000	1 095,00	2 150 000	3 575,00
16 000	91,00	650 000	1 175,00	2 200 000	3 655,00
19 000	99,00	700 000	1 255,00	2 250 000	3 735,00
22 000	107,00	750 000	1 335,00	2 300 000	3 815,00
25 000	115,00	800 000	1 415,00	2 350 000	3 895,00
30 000	125,00	850 000	1 495,00	2 400 000	3 975,00
35 000	135,00	900 000	1 575,00	2 450 000	4 055,00
40 000	145,00	950 000	1 655,00	2 500 000	4 135,00
45 000	155,00	1 000 000	1 735,00	2 550 000	4 215,00
50 000	165,00	1 050 000	1 815,00	2 600 000	4 295,00
65 000	192,00	1 100 000	1 895,00	2 650 000	4 375,00
80 000	219,00	1 150 000	1 975,00	2 700 000	4 455,00
95 000	246,00	1 200 000	2 055,00	2 750 000	4 535,00
110 000	273,00	1 250 000	2 135,00	2 800 000	4 615,00
125 000	300,00	1 300 000	2 215,00	2 850 000	4 695,00
140 000	327,00	1 350 000	2 295,00	2 900 000	4 775,00
155 000	354,00	1 400 000	2 375,00	2 950 000	4 855,00
170 000	381,00	1 450 000	2 455,00	3 000 000	4 935,00
185 000	408,00	1 500 000	2 535,00		

Załącznik 2

Wartość roszczenia do ... euro	Opłata ... w wysokości ... euro	Wartość roszczenia do ... euro	Opłata ... w wysokości ... euro
500	38,00	50 000	601,00
1 000	58,00	65 000	733,00
1 500	78,00	80 000	865,00
2 000	98,00	95 000	997,00
3 000	119,00	110 000	1 129,00
4 000	140,00	125 000	1 261,00
5 000	161,00	140 000	1 393,00
6 000	182,00	155 000	1 525,00
7 000	203,00	170 000	1 657,00
8 000	224,00	185 000	1 789,00
9 000	245,00	200 000	1 921,00
10 000	266,00	230 000	2 119,00
13 000	295,00	260 000	2 317,00
16 000	324,00	290 000	2 515,00
19 000	353,00	320 000	2 713,00

22 000	382,00	350 000	2 911,00
25 000	411,00	380 000	3 109,00
30 000	449,00	410 000	3 307,00
35 000	487,00	440 000	3 505,00
40 000	525,00	470 000	3 703,00
45 000	563,00	500 000	3 901,00

Ta strona jest częścią portalu [Twoja Europa](#).

Państwa [opinia](#) na temat przydatności przedstawionych informacji jest dla nas ważna.

Ostatnia aktualizacja: 20/01/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.